

Doktriner „polipozók”

2014 október 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

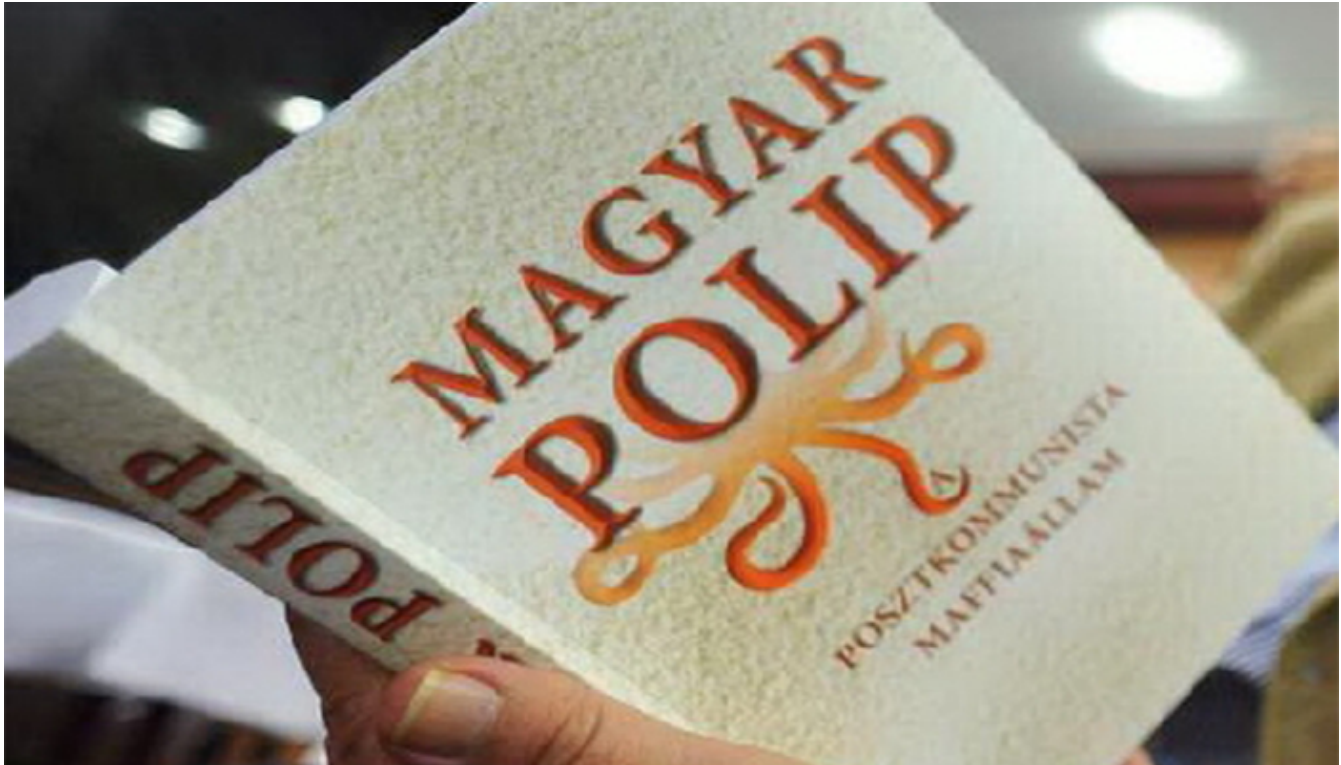
Még nincs értékelve

Mérték

Magyar Bálint szerkesztésében már a második kötet jelent meg a „A magyar polipnak” nevezett „Posztkommunista maffiállamról”.

Az egykori SZDSZ miniszteri tárcát is betölt? politikus 2001-ben, tizenhárom éve, egy újságcikkben használta el?ször ezt a kifejezést az 1998 óta hivatalban lév?, Orbán Viktor vezette koalíciós kormányra, mely akkor a Fidesz-

KDNP, az MDF és a Független Kisgazdapárt képviselőiből állt. (Ha jól meggondoljuk, a magyar polip matuzsálem, valóságos hungarikum, mert a közönséges fejlábúak vagy kefalopódák általában nem élnek két-három évnél tovább.) A részletesen kifejtett, és már két kötetben, esettanulmányokon keresztül is bemutatott „polipteória” lényege, hogy Magyarországon a hatalom sajátos, Európában páratlan modellje alakult ki a kétharmados többséggel megválasztott kormánypárt vezetése alatt.

A nyolc lábat és tapadókorongokat növesztett Fidesz összefonódott egyes alvilági csoportokkal, melyek gazdasági erejük birtokában mintegy foglyul ejtették az államot és megszerezték a politikai hatalmat is. Vagyis nálunk nem a „hagyományos” maffia uralkodik, és érezteti befolyását a társadalmi és gazdasági élet valamennyi területén, hanem a „szervezett felvilág”.

Magyar Bálinttal és zömmel a felbomlott SZDSZ-hez kötődő társadalomtudósokkal és publicistákkal nehéz vitatkozni. Ismeretes, hogy a politikában és a társadalomtudományban a feltett kérdések sok tekintetben megelégelik a választ is. A logika nyelvén szólva: a premisszák determinálják a konklúziót. A „polipozók” olyan erkölcsi minősítésekkel, érzelmekkel átitatott fogalmakkal operálnak, melyeket következetesen alkalmazva csak arra a következtetésre juthatnak, hogy Orbán Viktor diktatórikus és korrupt rendszerének minél hamarabb el kell tűnnie a föld színéről. Ahogy egy, a társaság iránt elkötelezett újságíró Catot idézve visszatérően hangoztatta: „Ceterum censeo Carthaginem esse delendam”.

Nem akarok védőbeszédet mondani a kartágóiak mellett: ha máshonnan nem, Gustav Flaubert Salambo című regényéből tudjuk, hogy megérték a pénzüket, s nem voltak jobbak, mint a rómaiak, akik végül elpusztították őket. Az viszont érdekel: milyen ideális modellhez mérik a magyar valóságot a népboldogító szenvedéllyel átitatott, „maffiázó” értelmiségiek? Mi az a norma, amelyetől az eltérést devianciának lehet minősíteni? Nem arról van szó inkább, hogy saját doktriner vezéreszméiket kéri számon egy spontán módon és rögtönzött döntések sorozata révén kialakuló rendszeren? Nem képzelhető el, hogy az új alkotmány elfogadtatása, és a kétharmados parlamenti döntések sorozata is inkább a kormányzás hatékonyságát szolgálta, és Orbán Vikortól távolabb áll az ideológiával átitatott modellalkotás, mint ahogy hirdeti magáról?

Magyarországnak soha nem volt szerencséje a vezéreszmék tönk-vízen keresztül való, makacs megvalósítóival, pedig sajnos, volt része ilyen kísérletekben. A Kárpát-medencére kiterjedő magyar birodalom, a homogén nemzetállam rögeszméjének erőteltetése a második világháború tragédiájához vezetett, ezután meg a kommunista pártok üdvtana, a proletár internacionalizmus vitt bennünket gazdasági csúdbe és forradalomba. Csak a pragmatikus, kompromisszumokra kész, az ideológiai szövegeket inkább csak eszközként alkalmazó vezetői voltak sikeresek, amilyen Bethlen István vagy Kádár János a maga idejében. A volt SZDSZ-es „holdudvarról”, a „polipos” társaságról viszont tudjuk, mennyire doktriner módon ragaszkodtak a neoliberalizmus tételeihez, a

liberalizációhoz, a deregulációhoz és a privatizációhoz. Vezéreszméikből, melyeket a rendszerváltás után „magyar modellként” próbáltak megvalósítani, a választóknak hosszú időre elege lett. És mivel ez a „polipos” társaság, illetve pártjaik most, a legutóbbi önkormányzati választáson sem tudtak külön alternatívát ajánlani, mint Bokros Lajost, és mögötte Gyurcsány Ferencet, akik a neoliberalizmus szimbolikus képviselői, valóságos ikonjai, nem csodálható, hogy a szavazók újra megvonták tőlük a bizalmukat.

A kormányon lévők erőtlenek-e a magyar valóságra életidegen ideológiájukat, vagy az ellenzék próbálkozik ugyanezzel, a „magyar maffiaállam” bírálata során? Mivel ez a kérdés egyben a magyar valósághoz való viszony kulcsa, és meghatározó szerepet játszik az ellenzéki pártok programjának kidolgozásában a következő választásokig terjedő három és fél évben, a jövő sok tekintetben a választól függ.

Pelle János - www.valasz.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

MAGYAR MENEDÉS
KÖNYVESTÉLY

Ajánló

